

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo XVI. Antiqua Monvmenta Ad Historiam Mediae Aetatis Illvstrandam,
Nvnqvam Edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1601

In Epistol. VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64144](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64144)

IN EPISTOL. VIII.

Caret hæc Epistola omni titulo; sed tamen patet esse scriptam ad Fratres Lugdunenses: Et hoc ex nomine Laidradi, quem Alcuinus Ep. 6. Episcopum Lugdunensem vocat. fol. 26. v. 18.

20. Electum Pontificem, &c.) Ado Viennensis de Saracenis, qui anno 738. è Gallia sunt expulsi, hæc habet: Vastata & dissipata Viennensis & Lugdunensis prouincia, aliquot annis sine Episcopis vtraj; Ecclesia fuit, laicis sacrilege & barbære res sacras Ecclesiarum obtinentibus.

Hispanici erroris sectas) Quæ nam hæc sectæ Hispanicæ, à quibus periculum Lugdunensibus? Censeo, quod intelligat Felicis Vrgelitani & Eliphanti Toletani Episcoporum hæresim, qui Christum secundum humanitatem adoptiuum DEI filium professi magnam Hispaniæ partem eo errore, Caroli M. tempore infecerunt, de quibus ep. 20. & 60. Extat tom 9. Baron. an. 794. Epistola Caroli M. ad hunc Eliphandum hæreticum. fol. 27. v. 14.

18. Symbolo Catholicæ fidei noua nomina nolite inferere) Tam apud Hispanos, quàm Gallos fuerunt Symbolo additæ quatuor illæ syllabæ, FILIO QVE. Quod Leo III. videns nouo more factum, vindicæ & custos sanctæ antiquitatis, voluit Symbolum sine illius verbi additamento permanere. Sicq; duabus tabulis argenteis inscriptum ad Confessionem S. Petri affixit, teste Anastasio Bibliothecario. Et hoc est, quod monet Alcuinus, noua nomina non inferenda Symbolo. Postmodum tamen, exigentibus causis, recepta est hæc vox, FILIO QVE, in Symbolum, auctoritate Apostolicæ Sedis.

19. Inauditas p. t. traditiones nolite diligere) Leo III. dedit Francis potestatem cantandi Symbolum in Ecclesia. Sed quia addiderant vocem: FILIO QVE nata est questio, num licite caneretur vna cum illo additamento: consuluitq; Leonem hac de re Carolus M. vt patet ex Epistola Zmaragdi ad Carolum, vbi Acta inter legatos Caroli & Leonem. Et sub finem hæc: Quale ergo dabis consilium, ne id ipsum ad aliquod transeat exitium? Papa: Si prius

prius quam ita cantaretur, interrogatus essem: ne inferretur, utique respondiſſem. At nunc (quod tamen non affirmando, sed vobiscum pariter tractando dico) quantum mihi occurrit, ita mihi videtur posse vtrumque fieri: ut paulatim in palatio (quia in nostra sancta Ecclesia non cantatur) cantandi consuetudo eiusdem Symboli intermittatur, &c. Si dimittatur à vobis, dimittetur ab omnibus. Carolus M. parasse patet ex his verbis Alcuini, qui in palatio frequens, quique alias hortaretur Lugdunenses & Lirinenses, ne diligerent in Ecclesiasticis Officiis inauditas priscis temporibus traditiones: neque alio traherent verba. Lege Baron. tom. 9. an. 809. ubi bene notat ex V. Valfrido Strabone usum cantandi Symbolum à tempore damnatae heresie Felicianae in Gallia & Germania frequentatum.

23. Versus B. Ambrosij) An Ambrosius Mediolanensis? An Ambrosius Episcopus Alexandrinus? qui Mediolanensi equatur fuit, scripsitque, teste S. Hieronymo de script. Eccles. volumen multorum versuum de dogmatibus. ut aliquis ex Graecis transulerit. An Ambrosius Anagninus Episcopus, qui circa an. 743. Concilio sub Zacharia interfuit? At Beatum vocat, quod Mediolanensem suadet. Sed versus horridiores sunt, quam ab illo melles. Sed nec illi nimis compta, quos Biblioth. SS. PP. sub finem 8. tom. nomine S. Ambrosij dedit. Tum fieri potest, ut Alcuinus Ambrosianum crediderit, qui alterius auctoris fuerint.

25. Trinæ mentionis) quam in Baptismo retinendam esse multis ostendit ep. 60. fol. 114.

29. Receptit) m. s. suscepit.

Ter Sabaoth) m. s. Tres.

5. Testibus) Expressit illud Matth. 18. Ut in ore duorum vel trium testium stet omne verbum.

7. Rubor) m. s. robor. an robur?

8. Tres medij) m. s. vitiose: Tres moduli. Medius talis significato saepe usurpatum. Sidonius lib. 2. ep. 1. Quicquid sperandum

dum, quicquid desperandum est, fierite medio, te præfule
placet. *Vide, quæ notat Sauaro hic in Sidonium.*

18. Tantum requirit *In m. s. vitio librarij erat: Adquirat quid
manducemus, quanta consideret.*

In insula Lirina.) *Monachos celeberrimi cœnobij Lirinensis fol. 29. v. 8.
intelligit, de quo Sidonius lib. 8. epist. 14. & lib. 6. epist. 1. Qui preces
insulanas vocat preces monasterio Lirinensi consuetas. Precum
peritus insulanarum, inquit Sidonius lib. 9. epist. 3. ad Faustum,
quæ de palæstra congregationis eremitidis, & de senatu Li-
rinensium cellulanorum. De Statutis Lirinensium monacho-
rum Hilarius Arelatenfis in vita S. Honorati, & Eucherius de ere-
mo Lirinensis insula seminarium Episcoporum sanctorum dici potest,
ut enim ex illa monachi in Episcopos assumpti sunt. Hinc Casarius
dicitur. homel. 25. Hæc est, quæ eximios nutrit monachos, &
præstantissimos per omnes prouincias erogat sacerdotes:
acti quos accipit filios, reddit Patres; & quos nutrit par-
uulos, reddit magnos. Sidonius carm. 16. ad Faustum:*

Seute Lirinus priscum complexa parentem est,
Qua tu iam fractus pro magna sæpe quiete
Discipulis seruire venis, vixq; otia somni
Vix coctos capture cibos, abstemius æuum
Ducis, & infertis pinguas ieiunia psalmis;
Fratribus insinuans, quantos illa insula plana
Miserit in cælum montes; quæ sancta Caprasij
Vita senis, iuuenisq; Lupi: quæ gratia patrem
Manfit Honoratum: fuerit quis Maximus ille,
Vrbem tu cuius monachusq; Antistes, & Abbas
Bis successor agis: celebrans quoq; laudibus illis
Eucherij venientis iter, redeuntis Hilarij

*In quem locum, quæ oportune & erudite notat Sauaro, non tran-
scribo.*

M m m m

IN